

ligt immers uw kracht en de macht van geheel uw ras. Gij kunt het dan ook niet meenen, wat ge gezegd hebt van dat verzet. En daar ge genoeg van Europa gezien hebt om te weten dat gij keizer Wilhelm niet bang zult maken, maar veeleer prikkelen door van oorlog te spreken, kan ik slechts aannemen dat het u te doen was om het beetje nationale eer te redden, waarvan gij, oude staatsman, als een der weinigen in uw land van millioenen zielen getoond hebt althans nog het besef te bezitten.

Het is met dat al geen onbehagelijk denkbeeld dat de concurrentie der voornaamste mogendheden in het nieuwe jaar weer naar Oost-Azië verplaatst schijnt te worden. Dat is zoover van hier. De Sultan zal het ook uitstekend vinden.

Het eind van de kabalen in het Oostenrijksche Huis van Afgevaardigden is niet geweest, zooals verwacht werd, dat dit ongebonden lichaam ontbonden werd, maar dat graaf Badeni de nederlaag leed en heenging. Een groote overwinning voor de Duitschers, maar een overwinning, waarvan geenerlei macht over de sterke tegenpartij het gevolg is.

Ongeloofelijke tooneelen zijn er in den Rijksraad te zien geweest. Na iedere vergadering was het algemeene oordeel, dat het nu onmogelijk erger kon en in iedere volgende bijeenkomst was het erger. Toen de „*Dauerredner*” dr. Lecher zijn beroemde twaalf-uren-speech hield — een ander soort van record dan dat van de gekken, die zich onder het gegil van een zedeloos Amerikaansch publiek zes dagen en nachten achtereen waanzinnig of doodtrappen op een rijwiel — was het nog betrekkelijk kalm. Er werd toen slechts gebruld en gescholden en met stukken hout op tafels geslagen. Later sloegen de afgevaardigden met of zonder stukken hout op elkander en eindelijk werd het voorzittersgestoelte, de heiligste plek in ieder parlement, bestormd en de persoon van den president aangerand.

Dit is een zoo ongehoorde schending van alle parlementaire wetten, dat, naar men zou meenen, zij bezwaarlijk overtroffen kon worden. Toch geschiedde dit van den Tsjechischen kant. In overleg met Badeni liet ridder Abrahamowicz, de voorzitter, zestig politie-agenten de zaal binnenrukken die de socialisten en de aanhangers van Schönerer, de belhamels, van het gestoelte verdreven, eenigen er uit smeten en anderen arresteerden. Van dat oogenblik af was het zeker dat of Badeni moest heengaan of de Rijksraad ontbonden worden. Politie in de zaal der volksvertegenwoordiging beteekent revolutie, van boven of van onderen, een staatsgreep of een opstand.

Tevoren had graaf Falkenhayn, de Deutsche renegaat, steun van het ministerie, zich laten vinden als werktuig om een reglementsverandering voor te stellen, welke op onwettige wijze werd doorgedreven. Zij kwam niet in stemming; zij werd aangenomen verklaard. Een meesterlijke zet van de Tsjechen om deze tergende wetsverkrachting te laten voordragen door een Duitscher. Maar zij misrekenden zich toch. Want van de reglementsverandering dateeren de bestormingen van den presidentszetel en de wetsverkrachting heeft het verschijnen van de politie in de zaal tengevolge gehad.